

der kan være ganske enkelte Punkter, paa hvilke de Mennesker eller Organisationer, der staar i Arbejdet, maaske kunde trænge til Lovgivningsmagtens Støtte, men at der er nogen større Grund til at falde i Hensyknelse over, at vi nu har faaet et Lovforslag frem, og til at mene, at man trænger saa haardt til dette i det praktiske Liv, kan jeg ikke indrømme. Og jeg kan ligesom mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kyed, slet ikke se, at der er nogen Nødvendighed for, at Lovgivningsmagten skal gribe ind i det Omfang, her er foreslaaet. Vi har ikke Brug for alt dette, vi har ikke Brug for alle disse Bemyndigelser, der paa en Maade giver Rigsdagen Ansvar for alle disse Indgreb, uden at den faar nogen Indflydelse paa, hvordan de praktiseres. En Omformning af Lovforslaget vil derfor efter min Mening være ganske nødvendig.

Jeg skal ikke gøre ret mange Bemærkninger om Enkeltheder i Lovforslaget, idet jeg ganske kan tiltræde den Kritik, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Kyed, men jeg vil dog gerne sige, at naar man nu ogsaa vil have, at Landbrugsministeren skal godkende Kølelagre, saa tror jeg alligevel ikke, at vi har Brug for det, i alt Fald ikke ude paa Mejerierne. Det kan vi godt tage os af uden nogen Lov. Saa kan en og anden maaske sige: Ja, men saa Smørgrosserernes Kølelagre. Der kan være Smørgrosserere, som tager Smørret hjem i Spekulationsøjemed. Jeg ved for mit Vedkommende, at saadant er sket nogle Gange, og at Smørret, naar det henstaar i Kældere, taber noget af den gode Kvalitet, det bør have, naar det fremkommer paa Markedet, og saa kunde man sige, at der var Grund til en saadan Bestemmelse. Men den hjælper i Virkeligheden ikke. Hvis der var saadanne, om jeg saa maa sige, Spekulanter, som brugte denne Trafik, naturligvis ikke for at skade vort Smørmarked, men dog ved denne Trafik kom til at gøre Skade, saa kan vi ikke forhindre, at de sender Smørret til England, eller hvor det skal hen, og lader det ligge der i mere eller mindre vel indrettede Kølelagre, indtil Priserne retter sig. Hvis Mejerierne ikke selv tager fat paa saadanne Mennesker og siger: vi vil ikke handle med dem, der gør det, vil en saadan Bestemmelse heller ikke kunne nytte; de vilde meget let kunne gøre det alligevel.

En stor Del af det danske Smør sælges nu gennem Smørekseportforeningerne, og jeg vil gerne sige her, hvad der maaske er de fleste bekendt, at f. Eks. en Forening som Vestjydske Smørforening i Esbjerg, som jeg kender bedst og kender godt,

allerede har indført Mærkning af Smør og Kvalitetsbetaling af Smør. Mejerierne er stærkt interesserede i, at Smørret bliver bedømt, straks det kommer i Kælderen, og den samme Drittel tages til Bedømmelse 8 Dage efter, til en Holdbarhedsprøve, og Bedømmelsesresultatet faar Indflydelse paa den Pris, Mejerierne faar. Jeg tror slet ikke, at disse vist noget over 100 Mejerier, der sælger deres Smør gennem Vestjydske Eksportforening, har mindste Brug for de Bestemmelser, her foreslaas, det skal de nok selv klare. Det har været og er ikke alene en Æressag, men næsten en Eksistensbetingelse for Mejerierne at have deres Forhold i Orden, at faa deres Produktionsforhold saa gode, at de kan fremstille den allerbedste Vare.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen kom ind paa en Omtale af Vanskeligheden ved at faa en saa god Vare frem, fordi Mælken ikke i alle Tilfælde var saa god som ønskeligt, og det skal jeg være den første til at indrømme. Men det er for øvrigt meget fornuftigt, at der slet ikke er sat noget i Lovforslaget om Mælkens Kvalitet, for det vilde heller ikke hjælpe. Men ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal har Mejeribrugene selv taget Arbejdet op. Gennem over 20 Aar har vi nu i Ringkøbing Amt haft Kvalitetsbedømmelse af Mælken, og efterhaanden er de fleste Mejerier kommet med ind under denne Bedømmelse. I de senere Aar er der, om ikke overalt, saa dog paa mange Egne blevet etableret en saadan Kvalitetsbedømmelse af Mælken, som mange Steder ogsaa efterfølges af en Kvalitetsbetaling, der, selv om den ikke er af stor økonomisk Rækkevidde, dog har en meget animerende Betydning. Hele dette Arbejde er altsaa taget op af og ligger hos Organisationerne. Efter min Mening skal Lovgivningsmagten da heller slet ikke gribe ind med Bestemmelser paa dette Omraade og lægge Spørgsmaalet ind i faste Rammer, der maaske slet ikke vil passe, naar der er gaaet nogle Aar eller maaske blot nogle faa Maaneder. Nej, lad Mejeribrugene selv tage Arbejdet op, og lad saa os her inde indskrænke os til, naar Mejeribrugene mener, at en Lovbestemmelse kunde være paakrævet paa et eller andet Omraade, da at vedtage en saadan.

Ret mange af de Bestemmelser, der her er foreslaaet, kan jeg imidlertid ikke mene, der er synderlig Brug for. En af de vigtigste Betingelser for vort Smørs gode kvalitetsmæssige Fremkomst paa det engelske Marked — det har været nævnt vist af alle Ordførerne, og det viser ogsaa, at hele